

מ"י 15465/04/21 - מדינת ישראל נגד חמזה מרקה

בית משפט השלום בירושלים

מ"י 15465-04-21 מדינת ישראל נ' מרקה
תיק חיזוני: 199618\2021

בפני כבוד השופטת עד' בר-טל
מבקשת מדינת ישראל
נגד חמזה מרקה
המשיב **החלטה**

בפני בקשה להארכת תוקף ערבותות לפי סעיף 58 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעצרם) התשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרם**").

1. מדובר בחקירה מתנהלת בחשד לעבירות מס והלבנת הון באמצעות ציוגים בסכום של כ - 700 מיליון ל"ן.
2. המשיב נעצר ווחרר בתנאים שנקבעו במסגרת דין שהתקיים ביום 12.4.21.
3. ביום 19.4.21, משלא עמד המשיב בתנאים, הופחתה ההפקדה הכספית לסר של 200,000 ל"ן. המשיב שוחרר באותו יום.
4. ביום 20.9.21 הגישה המבקרת בקשה להארכת הערבויות. המבקרת פירטה כי מדובר בחקירה משותפת של אגף מס ומע"מ ביחס עם מס הכנסה ויל"פ יהודה. החקירה החלה בעקבות המנוחים והתרחבה לפרשיית הלבנת הון, מהגדולות המדינה שנחשפו בשנים האחרונות. בפרשיה מעורבים נתונים שירות מطبع רבים. המבקרת הפנתה להחלטת השחרור מיום 12.4.21 ולתנאים שנקבעו וביקשה להאריך את תנאי השחרור ב - 180 ימים נוספים וזאת על מנת להבטיח את התקציבתו של המשיב לחקירה או למשפט, במידה ויזכרת להגיש נגדו כתב אישום.
5. ביום 23.9.21 ניתנה החלטה לתגובה המשיב בתוך 10 ימים.
6. המבקר לא הגיע כל תגובה ועל כן ביום 30.9.21 הוגשה הבקשה בשנית.

7. ניתן היה כבר בשלב זה, להניח כי המשיב אינו מתנגד להערכת הערבויות, שכן בחר שלא להגיב לבקשתו, על אף החלטת בית המשפט. למרות האמור, ביום 7.10.21 בית המשפט האריך את הערבויות עד להחלטה אחרת, וקבע את התקן לעיונו ליום 13.10.21.
8. ביום 12.10.21 (באחזר ממשמעו) הגיע המשיב תגובה ולפיה הוא מתנגד להערכת הערבויות, בין היתר, לנוכח העובדה שהמשיב לא נחקר ממש כל התקופה. עוד נטען, כי הערב מסרב להאריך ערבותו.
9. ביום 16.10.21 נתנה החלטה ולפיה הצדדים מוזמנים לדין ליום 21.10.21.
10. ביום 21.10.21 התקיים דיון במסגרת טען המבוקש, כי בהתאם להחלטה בעניין **חלידו** (בש"פ 4586/06) הערבויות פקוו ביום 17.10.21 (הערביות פקוו לטענתו בפועל ביום 16.10.21 שהוא שבת ועל כן המועד האחרון הינו 17.10.21).
11. ביום 25.10.21 הגישה המדינה תגובה לטענה בדבר פקיעת הערבויות. במסגרת תגובה זו נטען, כי הערבויות היו תקפות לפחות 180 ימים, עד ליום 9.10.21. המדינה טענה כי כבר עם הגשת התביעה, עודכן ב"כ המשיב בדבר הגשתה וסיום מועד הערבויות. כמו כן התקיימו התכתבויות ושיחות עם ב"כ המשיב על מנת לקבל עמדתו ולנסות להגיע להסכמות לפני תום מועד הערבויות. בסופו של דבר, רק ביום 12.10.21, לאחר מועד פקיעת הערבויות, ב"כ המשיב הגיע תגובה לבית המשפט.
12. עוד נטען, כי המשיב נקט במניפולציות שונות על מנת לעכב את תגובתו ולדוחות את הדיון, וזאת בתואנות שווה שברצונו להגיע להסכמות. המבוקשת ממנה אף לבשפ 14/6940 בעניין **ואיל אלמדיגם**.
13. נוכח האמור, המבוקשת טוענת, כי הפגם ניתן לריפוי ומנגד ביטול הערבויות אפשרו למשיב, החשוד בעבירות מס והלבנת הון, להימלט מהדין.
14. ביום 26.10.21 הגיע המשיב וטען, כי מועד פקיעת הערבויות הינו 17.10.21. עוד נטען, כי לא קיבל את החלטת בית המשפט בדבר הגשת תגובה, וכי קיבל אך את ההחלטה השנייה מיום 7.10.21. המשיב ביקש להורות על החזרת הערבויות וביטול התנאים המגבילים שהוטלו ביום 19.4.21.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועינתי בטיעונים שהוגשו, מצאתי כי **דין בקשה המשיב לביטול התנאים המגבילים להידחות**.

15. ראשית, יש להבהיר כי תנאי השחרור והמגבלות הוטלו ביום 12.4.21 למשך 180 ימים. קרי, עד ליום 10.10.21 המשיב טוען, כי יש לספר את המועד, מרגע השחרור של המשיב מהמעצר ולא מרגע הטלת התנאים ועל כן המועד בו פגו הערבויות חל ביום 17.10.21.

16. איני מקבלת טענה זו. המועד הרלוונטי הינו מועד הטלת המגבלות ולא מועד השחרור. ראה בעניין זה ספרו של קדמי, **סדר הדין הפלילי**, כרך א' עמ' 379. קרי, המועד בו פגו הערבויות הינו 10.10.21.

17. שנית, המבוקשת הגישה את בקשתה, מבוגד ממועד. המשיב בחר שלא להגיש לבקשת זו, על אף החלטת בית המשפט. המבוקשת טוענת, כי משם התקופה, המשיב בחר לנסות ולנהל משא ומתן עם המבוקשת וזאת במטרה "למשוך זמן", עד אשר יעבור המועד. בתגובהו, המשיב בטענה לטענה זו טוען, כי "**אין ולא היה אף פעם סיכוי להגיע עם המשיב להסכמות!**". לא ברור מדוע לא ניתן היה להגיע להסכמות. מכל מקום, המשיב אינו שולל באופן מפורש דרך התנהלות זו. בכך מתווספת העובדה כי המשיב בחר שלא להבהיר בתגובהו, מהו המועד בו קיבל את החלטות בית המשפט ואף לא הכחיש כי המבוקשת העבירה את הבקשה כבר ביום הגשתה.

18. במצב דברים זה עולה, כי המשיב בחר לפעול באופן בו תסוכל בבקשת המבוקשת, שכן לו היה מגיש את תגובתו במועד, הדיון היה מתקיים בהתאם לזמן הקבוע בחוק.

19. שונה מקרה זה מההחלטה בעניין **חולידו**. אף שם, כבקרה הנדון, הוגשה בבקשת הארכת הערבויות מבוגד ממועד, בית המשפט נתן החלטת ביןימם בדבר הארכה זמנית עד לדיון והדיון התקיים לאחר עברו 180 הימים, אלא שבשוונה מההחלטה בעניין חולידו, בקרה הנדון, התנהלות המשיב הייתה נגעה בחוסר תום לב, חוסר תום לב, שהוביל בסופו של דבר לתוכאה ולפיה לא התקיים דיון בתוך 180 הימים, שכן לו היה מגיש המשיב בתגובהו במועד, בהתאם להחלטת בית המשפט, סביר כי הדיון היה מתקיים בתוך לוח הזמנים שנקבע בחוק. דומה מקרה זה לבש"פ 6940/14 בעניין **ואאייל אלמדיגם** (סעיף 13 ב להחלטה).

20. אשר על כן, הבקשה לbijtol הערבויות נדחתה. הערבויות תקפות. על פניו, יותר המשיב על טיעונים לגופו של עניין והסתפק בטענה לסייע בבקשת המדינה על הסף, למורות האמור, ולפניהם משורת הדיון, בית המשפט יאפשר למשיב לטעון אף לגופה של הבקשה. על המשיב להודיע עד ליום 3.11.21 האם הוא מעוניין בדיון, שאם לא כן, הערבויות תוארכו למשך 180 ימים מיום 10.10.21.

21. המזיכרות תשלח העתק מהההחלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשפ"ב, 30 אוקטובר 2021, בהעדך
הצדדים.

